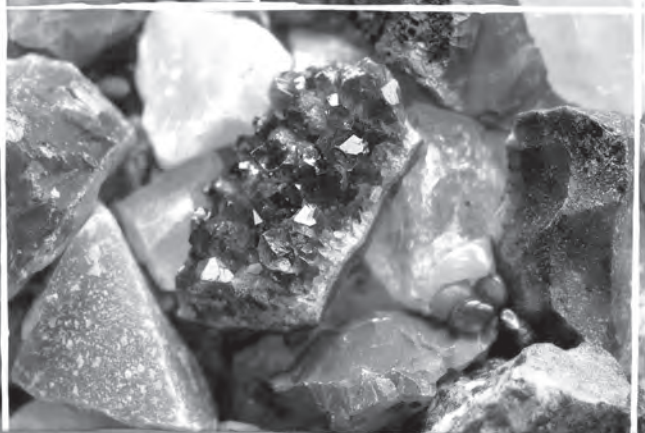

CORRINE KENNER

KRYSZTAŁY

DLA POCZĄTKUJĄCYCH

PRZEŁOŻYŁA:
Ewa Grochowska

Tytuł oryginału:
Crystals for Beginners. A Guide to Collecting & Using Stones & Crystals

Redakcja: Beata Piecychna
Korekta: Elżbieta Michalak
Projekt okładki i skład: skladigrafika@gmail.com

Translated from
CRYSTALS FOR BEGINNERS
A GUIDE TO COLLECTING & USING STONES & CRYSTALS
Copyright © 2006 Corrine Kenner
Published by Llewellyn Publications, Woodbury, MN 55125 USA
www.llewellyn.com

Copyright © for Polish edition by ILLUMINATIO 2011

Wszelkie prawa do polskiego przekładu i publikacji zastrzeżone. Powielanie i rozpowszechnianie z wykorzystaniem jakiejkolwiek techniki całości bądź fragmentów niniejszego dzieła bez uprzedniego uzyskania pisemnej zgody posiadacza tych praw jest zabronione.

Wydanie II
Białystok 2013
ISBN: 978-83-62476-14-5

Bądź na bieżąco i śledź nasze wydawnictwo na Facebooku:
www.facebook.com/illuminatiopl

www.illuminatio.pl

Wydawnictwo ILLUMINATIO Łukasz Kierus
E-mail: wydawnictwo@illuminatio.pl
Dział handlowy: zamowienia@illuminatio.pl

Pełna oferta wydawnictwa jest dostępna na stronie www.illuminatio.pl

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie	7
1. Jaśniejsze, lepsze i bardziej lśniące	9
<i>Korzyści płynące z pracy z kryształami</i>	
2. Jak zacząć.....	15
<i>Jak korzystać z tej książki</i>	
3. Zestaw na początek	17
<i>Pierwsza dwudziestka kryształów dla początkującego użytkownika</i>	
4. Pogoń za skarbem.....	29
<i>Kolekcjonowanie kryształów</i>	
5. Historia niepublikowana.....	39
<i>Pochodzenie kryształów, skał i kamieni</i>	
6. Kryształy.....	45
<i>Kwiat królestwa mineralów</i>	
7. Nauka i przesady.....	49
<i>Jak działają kryształy</i>	
8. Połączenie z tęczą	63
<i>Kryształy i kolory</i>	
9. Boska ręka	69
<i>Kryształy w formie naturalnej</i>	

10. Dochodzenie do formy	87
<i>Kryształy rzeźbione i polerowane</i>	
11. Miło was poznać	93
<i>Poznawanie kryształów</i>	
12. Bądź dla mnie dobry.....	99
<i>Opieka nad kryształami i naładowywanie ich</i>	
13. Aktywność i refleksja.....	115
<i>Medytacja z kryształami</i>	
14. Szósty zmysł	125
<i>Rozwój zdolności parapsychologicznych i jasnowidzenie</i>	
15. Wpatrując się w kryształową kulę	131
<i>Wróżenie, channeling i kryształomancja</i>	
16. Słodkich snów.....	139
<i>Półmrok świata kryształów po godzinach</i>	
17. Wysokie loty.....	143
<i>Kryształy a podróże astralne</i>	
18. Magia stosowana	147
<i>Afirmacje i zaklęcia powiązane z kryształami</i>	
19. Gwiazdki, księżyce, serca i koniczynki.....	151
<i>Talizmany z kryształu</i>	
20. Dobre samopoczucie.....	153
<i>Kryształy sprzyjające dobremu zdrowiu i kryształy uzdrawiające</i>	
21. Mistyczne kryształy	177
<i>Alfabetyczny przewodnik po kryształach, skalach i kamieniach</i>	
Krótki przewodnik.....	211
Glosariusz	222

NAUKA I PRZESĄDY

Jak działają kryształy

Przez wieki ludzie używali kryształów zarówno do celów praktycznych – od krzemienia do wzniesienia ognia po butanowe zapalniczki, jak i metafizycznych – uzdrawianie, medytacja, komunikacja parapsychofizyczna. I mimo że nasza cywilizacja bardzo się rozwinęła, potrzeba duchowego spełnienia pozostaje tak samo pierwotna jak zawsze.

Jak to się dzieje, że kryształy, stanowiąc zwyczajną część naszego życia, mogą jednocześnie wyrastać ponad przeciętność? Dlaczego coś, czego obecność traktujemy jako rzecz naturalną, jest zdolne wynieść nas na nowe poziomy świadomości? Na czym polega to niezwykle działanie kryształów?

Aby zrozumieć metafizykę skrywającą się za fizyką, nie zaszkodzi pokrótce zapoznać się z potwierdzonymi naukowo właściwościami kryształów oraz z ich symboliką.

WŁAŚCIWOŚCI POTWIERDZONE NAUKOWO

Kryształy mają kilka spójnych i naukowo przewidywalnych właściwości. Większość osób, które korzystają z ich pomocy w pracy duchowej, uważa jednak, że właściwości te mają swój symboliczny odpowiednik we wszechświecie metafizycznym.

- Kryształy są *piezoelektryczne* – kiedy się je ściska, wytwarzają potencjał elektryczny, a kiedy przechodzi przez nie prąd elektryczny, zmieniają kształt.
- Kryształy są *piroelektryczne* – pod wpływem zmian temperatury mogą wytwarzać siłę elektromotoryczną.
- Kryształy mają zdolność do wchodzenia w *rezonans* – będą wibrowały w odpowiedzi na inne częstotliwości w ich otoczeniu.

W ciągu ostatnich mniej więcej stu lat kryształy odegrały istotną rolę w rozwoju technologii służącej rozrywce i komunikacji. Potrafią one przekształcać drgania elektryczne w fale dźwiękowe i transmitować sygnały. Stanowiły więc zasadniczy element wczesnych nagrań dźwiękowych oraz transmisji radiowych i telewizyjnych. Wpadają w wibracje o ściśle określonej częstotliwości, dlatego stały się nieodzownym narzędziem do pomiaru czasu. W tej funkcji pojawiły się nie tylko w zegarach czy zegarkach kwarcowych, ale także w nadajnikach i odbiornikach radiowych oraz w komputerach.

Tak naprawdę właściwości kryształów posłużyły do opracowania dzisiejszych wysoko zaawansowanych technologicznie urządzeń, takich jak sonar, wiązki laserowe czy mikroskop sił atomo-

wych. Nieprzypadkowo kwarc zbudowany jest z dwutlenku krzemu, a najslawniejsze na świecie zagłębienie komputerowe nazywa się Doliną Krzemową.

Podsumowując, kryształy mogą pełnić wiele różnych funkcji zarówno w świecie fizycznym, jak i duchowym, a mianowicie:

- przyjmować energię,
- magazynować energię,
- uwalniać energię,
- odbijać, załamywać i wzmacniać energię,
- przekształcać energię,
- równoważyć i harmonizować energię,
- organizować energię,
- dostosowywać się do energii pochodzącej z innych źródeł,
- umożliwić obserwację i odbieranie tej energii,
- wzmacniać, skupiać i przekierowywać energię,
- być wykorzystywane w urządzeniach komunikacyjnych, ponieważ ich wzorzec energetyczny wysyła sygnały,
- służyć do zapisu upływu czasu i zdarzeń.

Wyliczanie właściwości kryształów i ich zastosowań nie ma końca. Aby dobrze zrozumieć pewne potwierdzone naukowo właściwości kryształów oraz powiązane z nimi zastosowania metafizyczne, wyobraź sobie starodawny telefon z kablem. Kiedy mówisz, dźwięk twojego głosu wprawia kryształ w drgania. Wi-

bracja ta wzbudza w nim pewien wzorzec elektryczny. Sens zjawiska polega na tym, że dźwięk przekształca się w elektryczność. Na drugim końcu przewodu następnym kryształ odbiera wzorzec elektryczny twojego głosu i odtwarza z niego dźwięk.

Na tej samej zasadzie poprzez powietrze przekazywany jest sygnał radiowy i tradycyjnej telewizji. Usytuowany w określonym miejscu kryształ generuje sygnały, a następnie przesyła je do innych kryształów, zlokalizowanych w stacjach odbiorczych.

Jak z tego wynika, w kryształach możesz umieścić wzorzec elektryczny, zaprogramować go, aby odbierał informację, przekształcał ją w prąd, przewodził ten prąd i duplikował nadaną informację w innej lokalizacji. To, co włożysz – wyjmiesz.

Można by się zastanowić: skoro da się zaprogramować kryształ, aby pomógł ci porozmawiać z bratem przebywającym w innym mieście, to dlaczego nie mógłbyś go zaprogramować tak, aby za jego pośrednictwem skontaktować się z babcią przebywającą w zaświatach? Jeśli kryształy potrafią tak wiele zdziałać dla nauki i techniki, dlaczego nie miałyby być równie skuteczne w celach metafizycznych?

FIZYKA KWANTOWA

Zapewne niektórzy naukowcy natychmiast okrzykną wykorzystanie kryształów do celów metafizycznych pseudonauką, jednak te dwa punkty widzenia mogą nie być od siebie aż tak odległe, jak się wydaje. Właściwie zarówno fizyka, jak i metafizyka mogą się doskonale zmieścić pod parasolem fizyki kwantowej.

Pomyśl o tym w ten sposób: z jednej strony mamy metafizykę. Od tysięcy lat spirytualiści, mistycy i poszukiwacze uważają, że nasz świat to tylko iluzja. Rzeczywistość jest gdzie in-

dziej – gdzieś daleko od zgiełku i szumu naszej fizycznej egzystencji. Świat, który znamy, mówią, to tylko cień, odbicie tamtego rzeczywistego świata. Nawet dzisiaj idea głosząca, że rzeczywistość duchowa jest w pewien sposób usunięta z rzeczywistości materialnej, stanowi podstawę wielu systemów metafizycznych.

Z drugiej strony mamy nowoczesną naukę. W roku 1514 Mikołaj Kopernik umieścił w centrum wszechświata Słońce, a nie Ziemię. Wkrótce też miejsce przesądu zajęła nauka i zachodni myśliciele zaczęli opierać swoje badania na założeniu, że świat przyrody to miejsce całkowicie logiczne i obiektywne. W naszym świecie fizyki Newtona i ewolucji Darwina życie toczy się w pewnym cyklu: jedno wydarzenie po drugim. Przyczyny i skutki następują w porządku linearnym. Każde wydarzenie, nawet takie, którego nie potrafimy wytłumaczyć, w jakiś sposób podporządkowuje się prawom natury.

Obecnie, dzięki rozwojowi fizyki kwantowej, wydaje się, że obie szkoły myślenia mogą być słuszne. Świat subiektywny i obiektywny mogą współistnieć nawet w zgodzie z prawami natury.

Kryształy stają się oknem na tę podwójną rzeczywistość. Choć wydają się przedmiotami solidnymi, naukowcy zajmujący się fizyką postnewtonowską wykazali, że ciała fizyczne tak naprawdę składają się z energii, a nie z materii. Kryształy to wysoko ustrukturyzowane jednostki energii. Na poziomie kwantowym są one, podobnie jak wszystko inne, w ciągłym ruchu. Tańczą w rytm wibracji wszechświata.

Prawa natury są wpisane we wzory i struktury kryształów. Kryształy składają się z pierwiastków. Atom każdego pierwiastka ma ściśle określoną liczbę protonów i elektronów. Sposób, w jaki te cząstki są zorganizowane na poziomie molekularnym i atomowym, określa, jaki kształt i jaką formę przyjmie kryształ. Innymi

słowy, struktura na poziomie kwantowym określa, z jaką rzeczywistością będziemy mieć do czynienia.

Struktura kryształu ma również wpływ na jego zdolność do przesyłania i odbierania energii w formie protonów i elektronów oraz fal elektromagnetycznych. Niestety okazało się, że jest to pewnego rodzaju zagadka nowoczesnej nauki. Kiedy fizycy przystąpili do badań nad kryształami na poziomie kwantowym, doszli do zaskakujących wniosków.

Po pierwsze, zauważyli, że sygnał pomiędzy dwoma kryształami biegnie z prędkością światła. Chociaż prędkość ta jest duża, nie oznacza natychmiastowości. Teoretycznie naukowcy powinni namierzyć położenie elektronów i protonów podczas ich przemieszczania się z jednego kryształu do drugiego. W praktyce wychodzi na to, że elektrony i protony poruszają się z *prędkością większą niż światło*. Właściwie nawet nie przemieszczają się w tym sensie, w jakim oczekują tego naukowcy. Prezentują swego rodzaju bezczasowość i jak się wydaje, w każdym położeniu są w tym samym momencie.

Oznacza to, że czasami nie istnieje początek transmisji energii, nie istnieje też jej środek ani koniec. Kiedy naukowcy badają komunikację pomiędzy dwoma kryształami, jedyne, co mogą ustalić, to fakt, że pewna wymiana energii w ogóle między nimi zachodzi. Badacze mają więc nie lada kłopot w rozpoznaniu, który z kryształów jest nadajnikiem, a który odbiornikiem.

Z punktu widzenia logiki nie ma to sensu, zwłaszcza jeśli jest się przyzwyczajonym do myślenia w kategoriach czasu linearnego, gdy można ustalić początek, środek i koniec transmisji. Do tego dochodzi jeszcze i to, że odbiornik prawdopodobnie wpływa na nadajnik, zanim proces się rozpocznie.

To jest prawdziwy kłopot. Wydaje się, że czas nie jest linearny, przynajmniej nie na poziomie kwantowym. Czas, taki, jakim

go znamy, właściwie wcale nie jest wielkością fizyczną. Można by dojść do wniosku, że czas to tylko sztuczka naszego umysłu.

Dobra sztuczka. Nasze rozumienie czasu pomaga nam odnaleźć sens w otaczającym świecie. Wyobrażenia na jego temat pozwalają rozpoznawać przyczynę i skutek oraz umożliwiają wyszczególnianie połączeń i badanie ich wzorców. Tyle że nasza świadomość czasu jednocześnie utrudnia nam rozumienie głębi i zasięgu wszechświata jako całości.

Zgodnie z zasadami fizyki kwantowej, kiedy sądzimy, że obserwujemy przebieg rzeczywistości, tak naprawdę obserwujemy tylko jedną z jej wersji – swoistą serię obrazów, wybranych spośród nieskończonej liczby innych możliwości, które dalej toczą się swoim torem w innej części wszechświata.

To prawda, że dwa kryształy wysyłające i odbierające energię są połączone w strukturze linearnej. Jeden z nich rzeczywiście wysłał informację, a drugi ją odbiera. Ale ten rodzaj połączenia może nie być jedynym połączeniem, jakie między nimi zachodzi. Zgodnie z teorią kwantową istnieje nieskończona liczba połączeń pomiędzy tymi kryształami, a także pomiędzy wszystkim innym we wszechświecie. Te niezliczone połączenia krzyżują się i przecinają podczas swego spiralnego i falowego ruchu w przestrzeni wszechświata. Widzimy ich wpływ na rzeczywistość, ale bez wcześniejszego wyizolowania nie możemy obserwować ich bezpośrednio.

Fizyka kwantowa może nie tylko wyjaśnić, w jaki sposób kryształy wysyłają i odbierają informację w świecie fizycznym. Jeśli czas rzeczywiście zależy od perspektywy, z której dokonujemy wglądu, a wszystko jest połączone na poziomie subatomowym, fizyka kwantowa potrafi także wyjaśnić, jak zjawiska fizyczne mają się do tej szerszej, wyższej perspektywy. Może więc wytłumaczyć zdolność kryształów do przechowywania i przekazywania informacji metafizycznych, takich jak myśli, uczucia czy wspomnienia

– tego właśnie spodziewaj się, patrząc w kryształową kulę. Fizyka kwantowa jest również w stanie wyjaśnić zasady działania dziedzin pokrewnych: astrologii, tarota czy run.

INTEGRALNOŚĆ STRUKTURY

Nie musisz być mistrzem w dziedzinie elektroniki czy fizyki kwantowej, aby wiedzieć, jak kryształy wpływają na ludzi. Spójrz tylko na swoje ręce i nogi.

Ludzie mają wiele wspólnego z kryształami. Można nawet pokusić się o stwierdzenie, że istoty ludzkie to chodzące i mówiące odbiorniki radiowe i nadajniki krystaliczne, dostrojone nie tylko do siebie nawzajem, lecz także do energii otaczającego nas świata fizycznego.

Kryształy składają się z atomów połączonych w doskonale symetrycznej, spiralnej strukturze, ale my, ludzie, także mamy własną strukturę krystaliczną. Począwszy od spiralnej podwójnej helisy DNA po wysoko zorganizowane symetryczne struktury kości, mięśni i skóry, dlatego o nas też można myśleć jak o kryształach z krwi i kości.

Dzielimy nawet z kryształami dwa podstawowe składniki budulcowe – tlen i krzem, dwa pierwiastki najpowszechniej występujące w skorupie ziemskiej. Nasze DNA jest ukształtowane jak spiralna sieć krystaliczna, jak kryształ. Skoro jesteśmy zbudowani z atomów, które w większości są przestrzemią i falami, czyni nas to wibrującymi falami światła i energii.

Podobnie jak kryształy nasze ciała mają zdolność pobierania, przechowywania i uwalniania energii. Potrafimy ją także odbijać, załamywać i zwielokrotniać. Możemy równoważyć i harmonizo-

wać energię w sobie, dostrajać się do energii pochodzącej z innych źródeł, a także amplifikować ją, skupiać i przekierowywać. Jesteśmy zdolni dokonywać niezwykłych transformacji, nawet jeśli nie zawsze posługujemy się sposobami przewidywalnymi naukowo.

POTĘGA INTENCJI

Być może nie czujesz tego, kiedy tkwisz w ulicznym korku albo kiedy twoi sąsiedzi o siódmej rano włączają kosiarkę, ale wszyscy jesteśmy bytami duchowymi w formie fizycznej. Kryształy mogą działać już tylko z tego powodu, że przypominają o naszym wyjątkowym miejscu w kosmosie i pomagają równoważyć królestwa duchowości i materii w naszej egzystencji.

Kryształy pod względem fizycznym mogą uchodzić za istoty najwyższe. W sensie logicznym są lepiej ustrukturyzowane, lepiej usystematyzowane i lepiej zorganizowane niż inne obiekty w świecie przyrody. Ponadto wydają się odzwierciedlać egzystencję duchową. Wyglądają jak duchy w formie fizycznej. Kiedy trzyma się kryształ, nietrudno sobie wyobrazić, że światło i energia niebios w jakiś sposób zmaterializowała się w naszych dłoniach.

Kryształy nadają formę ludzkiej wyobraźni. Odzwierciedlają kształt naszych myśli i przypominają, że istnienie na poziomie fizycznym też może być piękne.

Na poziomie najbardziej podstawowym kryształy mogą być fizyczną manifestacją twoich pochodzących z głębi serca nadziei, marzeń i życzeń. Służą jako namacalne przypomnienie twoich celów i najwyższych ideałów.

SPODOBAŁ CI SIĘ FRAGMENT,
KTÓRY PRZECZYTAŁEŚ?

ZAMÓW KSIĄŻKĘ

Kryształy dla początkujących

na

www.CzaryMary.pl

www.TaniaKsiazka.pl

Bądź na bieżąco i śledź nasze wydawnictwo na Facebooku:

<https://www.facebook.com/illuminatiopl>

Wydawnictwo Illuminatio

www.illuminatio.pl